

Til:
Medlem af Inatsisartut Múte B. Egede, Inuit Ataqtigiit

Sendt via e-mail til: inatsisartut@inatsisartut.gl

I henhold til § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut har du fremsat følgende spørgsmål til Naalakkersuisut. Disse spørgsmål er henvist til min besvarelse.

16-10-2020
Sags nr. 2020-3693

1. Hvilke konkrete tiltag har Naalakkersuisut gjort for, at Grønland og det grønlandske erhvervsliv bliver inddraget af udenlandske forskningshold, operatører og aktører indenfor:

Postboks 1601
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 56 00
E-mail: isiin@nanoq.gl
www.nanoq.gl

- a. Råstofområdet?
- b. Turismen?
- c. Uddannelse?
- d. Fiskeri?
- e. Andre relevante områder?

Til brug for besvarelsen er der indhentet bidrag fra en række departementer.

Departementet for Mineralske Råstoffer oplyser følgende:

På råstofområdet er selskaber, der ansøger om en udnyttelsestilladelse, i henhold til praksis, der er etableret på baggrund af råstoflovens bestemmelser, forpligtet til at udarbejde en projektspecifik redegørelse for vurdering af samfundsmæssig bæredygtighed (VSB-redegørelse), hvori det planlagte mineprojekts behov for arbejdskraft og leverancer fra underleverandører skal beskrives. VSB-redegørelsen skal beskrive mineprojektets behov for den nødvendige type arbejdskraft samt typer af leverancer. VSB-redegørelsen skal desuden give en aktuel beskrivelse af grønlandske arbejdsmarkedsforhold såsom arbejdsstyrkens kompetencer, beskæftigelsesprocent, opkvalificeringsmuligheder etc. samt det grønlandske erhvervsliv og virksomhedsstruktur. Beskrivelsen af de aktuelle beskæftigelsesforhold samt erhvervsstruktur holdes i VSB-redegørelsen op imod det specifikke mineprojekts behov for arbejdskraft og behov for leverancer fra underleverandører. På baggrund af denne sammenligning skal råstofselskabet i VSB-redegørelsen komme med et bud på, hvor meget grønlandske arbejdere og grønlandsk erhvervsliv kan blive inddraget i det konkrete mineprojekt.

I forlængelse af den offentlige høring af udkastet til VSB-redegørelsen forhandles der en samarbejdsaftale (IBA) mellem de(n) berørte kommune(r), råstofselskabet og Naalakkersuisut. Heri fastsættes en årlig målsætning for anvendelse af grønlandsk

arbejdskraft, årlige mål for anvendelse af grønlandske virksomheder samt uddannelsesiltag inden for minebranchen. De aftalte konkrete tiltag i IBA-en kan justeres i forbindelse med de årlige evalueringer i enten en opad- eller nedadgående retning afhængig af de økonomiske konjunkturer, og afhængig af, hvilke projektrelevante kompetencer, der aktuelt er eller vil blive tilgængelige på det grønlandske arbejdsmarked og som er tilgængelige blandt konkurrencedygtige grønlandske virksomheder.

Konkret har den ovenstående praksis medvirket til, at rubinminen ved Qeqertarsuatsiaat blandt andet har anvendt langt størstedelen (74 %) af mineprojektets udgifter i 2018, der udgjorde et tocifret millionbeløb, på indkøb hos andre grønlandske virksomheder. Mht Hudson Greenlands mine ved Naajat, så har samarbejdsaftalen ligeledes medført beskæftigelse af lokale samt ikke mindst betydet, at en række uddannelsesinitiativer er blevet gennemført sammen med råstofskolen såsom elevkursion til minen samt tilsagn om finansiering af en simulator.

Departementet for Uddannelse, Kultur og Kirke oplyser følgende:

Naalakkersuisut har umiddelbart ikke kendskab til udenlandske private aktører, som opererer i det grønlandske uddannelsessystem, men såfremt der indkøbes tjenester fra udlandet foregår det naturligvis i overensstemmelse med gældende grønlandsk lovgivning. I forhold til mere generelt samarbejde med aktører udenfor Grønland, herunder Danmark, EU og USA, arbejdes der kontinuerligt på at sikre, at eventuelle konkrete samarbejdsaftaler lokalforankres så de er til gavn for de grønlandske institutioner, studerende og i sidste ende det grønlandske samfund og erhvervsliv.

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug oplyser følgende:

I henhold til Fiskerilovens §6 kan kun hjemmehørende selskaber udøve fiskeri i grønlandsk farvand. De udenlandske fartøjer der fisker i grønlandsk farvand gør i det i henhold til §7, og derved fisker de på grønlandsk licens og alle har derfor adgang til deres relevante data. Der er meget begrænset udenlandsk forskning omkring fiskeri i Grønland. Hovedbestanddelen af fiskeriforskning foretages af Grønlands Naturinstitut, heriblandt surveys. Dog, er der f.eks. årlige surveys i Østgrønland foretaget af et tysk forskningsskib, Walter Herwig. Når Walter Herwig har afsluttet sit togt, plejer forskerne at lave en fremlæggelse for GN og fiskerierhvervet. Resultaterne fra togtet bruges også i rådgivningen for arterne i ICES. Ellers, hvis der foretages forskning på fiskeriområdet gøres dette i tæt koordination med GN og hvis muligt med fiskerierhvervet. F.eks. er der en gruppe forskere fra USA og Canada som i de sidste par år har taget laks med bl.a. geo-tags. Dette arbejde foregår i tæt samarbejde med KNAPK og lokale fiskere som også får resultaterne præsenteret. Yderligere afholder Departementet for Fiskeri, Fangst

og Landbrug hvert år møde med Sustainable Fisheries Greenland, altså fiskerierhvervet, samt GN for at gennemgå resultaterne af evt. ny forskning.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked oplyser følgende:

Også indenfor turismeområdet er det et krav, at de selskaber der opererer på området er registrerede i Grønland. Det samme gør sig gældende for virksomheder, der eksempelvis ønsker at udnytte is og vand kommercielt fra Grønland.

Med ovenstående in mente er det samtidigt vigtigt at holde for øje, at ønsket om at sikre lokal forankring altid bør holdes op imod ønsket om at tiltrække investeringer, sikre arbejdspladser og generere erhvervsaktivitet til gavn for alle i Grønland. Alt sammen noget som Naalakkersuisut prioriterer lige så højt som lokal forankring. Skærpes kravene til udenlandske operatører i Grønland for meget – eksempelvis kravene til lokal forankring – risikerer vi at skræmme udenlandske investorer væk. Vi lever i en global verdensøkonomi og er hele tiden nødt til at balancere vores ønsker og målsætninger, og de værktøjer vi implementerer for at nå dem, med de økonomiske realiteter på verdensmarkederne.

Alle lande konkurrerer om at tiltrække investeringer til netop deres land. Hvis Grønland ikke er konkurrencedygtigt i denne kamp – eksempelvis fordi vi stiller stejle og ufleksible krav til lokal forankring – mister vi de internationale investorers gunst, hvilket ikke vil gavne landet. Et lille land som vores kan ikke tillade sig at lukke sig om sig selv. Vi er nødt til at orientere os ud mod verden, og dermed også tilpasse vores regulering og krav til udenlandske operatører, efter reguleringen i de lande vi normalt sammenligner os – og konkurrerer med.

Fra Naalakkersuisuts side følger vi området tæt og arbejder hele tiden på at finde den rette balance mellem ønsket om at sikre grønlandsk forankring i erhvervsaktiviteten her i landet og ønsket om at være et attraktivt land at drive forretning i.

2. Hvorvidt gør Naalakkersuisut sig tanker om at kræve deltagelse af grønlandske firmaer, som forudsætning for at lade udenlandske forskningshold, operatører og aktører operere i Grønland?

Naalakkersuisut følger, som nævnt, hele tiden udviklingen indenfor området for udenlandske operatører her i landet men barsler ikke aktuelt med krav om deltagelse af grønlandske firmaer. Det er for nuværende Naalakkersuisuts opfattelse, at et krav om involvering af grønlandske selskaber i alle udenlandske operatørers aktiviteter her i landet, vil gøre det svært at tiltrække netop udenlandske investeringer. Investeringer som vi er nødt til at tiltrække for at diversificere landets økonomi og dermed understøtte

arbejdet hen mod vores langsigtede mål om selvstændighed.

3. Har Naalakkersuisut andre ting, at tilføje til emnet?

Naalakkersuisut sympatiserer med spørgerens underliggende bekymringer for at grønlandske virksomheder bliver forbigået. At vi mister indflydelse i eget land på bekostning af udenlandske virksomheder, og andre der opererer ureguleret her i landet – uden at deres aktiviteter i øvrigt kommer os til gavn. Det er en reel bekymring, og en bekymring vi hele tiden skal holde os for øje, når vi indretter vores regulering af området. Vi skal bare passe på, at vi ikke lader denne bekymring lede os over i den modsatte grøft og implementering af en regulering der tangerer protektionisme. Dertil er vores land for småt og sårbart, og det vil i sidste ende være til lige så lidt gavn som at lade området stå ureguleret til. Der skal findes en balance – en balance vi fra Naalakkersuisuts side gerne vil samarbejde med Inatsisartut om at finde.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Jens Frederik Nielsen